

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Efter at Handelsministeriets Bekendtgørelse af 19. Oktober traadte i Kraft, blev Mælk og Fløde straks sat paa Listen over de Varer, angaaende hvilke der, forinden en Prisstigning iværksættes, skal ske Anmeldelse til Priskontrolraadet, for saa vidt Prisstigningen fremkommer som Følge af Aftaler, Vedtagelser eller Bestemmelser af Sammenslutninger eller enkelte Virksomheder, der kan udøve en væsentlig Indflydelse paa Prisforholdene. Fra en Række Byer er der til Priskontrolraadet fremkommet Ønske om Prisstigninger for Mælk. Visse Prisstigninger er ogsaa foretaget, men som Følge af Raadets Virksomhed er disse blevet væsentlig mindre end af de paa-gældende Mejerier paatænkt. I intet Tilfælde er der anerkendt nogen Prisforhøjelse, medmindre de foretagne Beregninger har vist, at de siden 1. September indtraadte Omkostningsstigninger har berettiget hertil.

Nogle Mejerier i en enkelt By forsøgte sig med den Fremgangsmaade uden Henvendelse til Priskontrolraadet at forhøje Mælkepriserne samme Dag, Bekendtgørelsen traadte i Kraft. Noget saadant gaar naturligvis ikke an. Der er derfor rejst en Politiumdersøgelse mod de paagældende Mejerier, en Undersøgelse, der maa anses for saa meget mere paakrævet, som den Forhøjelse, der blev foretaget, var højere, end Priskontrolraadet kunde godkende. Ogsaa med Hensyn til saadanne Prisforhøjelser, der er foretaget før Prisbekendtgørelsen traadte i Kraft, har Raadet grebet ind. Saaledes kan jeg nævne, at Skolemælk i en større jysk Købstad som Følge af Raadets Indgriben har maattet nedsættes fra 10 til 8 Øre pr. $\frac{2}{10}$ l.

Som jeg nævnte før, er jeg enig med de ærede Medlemmer, der har rejst dette Spørgsmaal, i, at det er af overordentlig stor Betydning, at Situationen ikke udnyttes til en ubillig Forhøjelse af Mælkepriserne. Jeg ved, at jeg ikke siger for meget, naar jeg i Dag giver Udtryk for, at netop disse Priser følges med ganske særlig Interesse af Priskontrolraadet. Jeg tvivler heller ikke om, at de lokale Prisudvalg, der er nedsat, ogsaa har Spørgsmaalet for Øje, saaledes at Indberetning omgaaende sker til Raadet, hvis der paa dette Punkt foreligger Forhold, der i nogen Retning giver Anledning til Klage.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen nævnte ogsaa Prisbekendtgørelsen og mente, at det eventuelt kunde have været rimeligt, om Prisspørgsmaalet var blevet gjort til Genstand for Behandling i et sær-

ligt Lovforslag. Jeg henleder i denne Anledning Opmærksomheden paa, at Loven af 2. September udtrykkeligt omtaler Regulering af Varepriserne, og det vilde saaledes næppe have været naturligt, om man til Trods herfor havde gjort Spørgsmaalet til Genstand for fornyet Behandling i en Lov. Jeg kan i øvrigt oplyse, at Prisspørgsmaalene har været gjort til Genstand for meget nøje Overvejelse, saavel ved Forhandlinger mellem Ministeriet, Erhvervene og Forbrugerne, som i Det erhvervsøkonomiske Raad, hvor Rigsdagen jo er repræsenteret ved 8 Medlemmer. Resultatet af Behandlingen i Raadet var, at Bekendtgørelsen blev enstemmigt tiltraadt fra alle Sider.

Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse, at han kunde tænke sig, at der ikke mindst med Henblik paa Kriselovgivningen blev indført Spørgetimer her i Rigsdagen. Jeg ved ikke, om noget saadant er muligt, men jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg altid vil være rede til saavel her i Tinget som uden for dette at besvare saadanne Spørgsmaal vedrørende Kriselovgivningen, som det ærede Medlem eller andre Medlemmer maatte ønske at stille.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, for at han kan faa Lejlighed til at forelægge tidligere anmeldte Lovforslag.

Aksel Larsen: Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Ydelse af Dyrtidstillæg til Alders- og Invalididentyendere.*

Jeg tror, dette Lovforslag i sig selv ikke behøver nogen stor Begrundelse. Den er nemlig givet dels gennem de meget lave Rentesatser, der findes i Henhold til Sociallovgivningen, og dels gennem de meget store Prisstigninger, der er forekommet i de sidste Par Maaneder, og som har gjort det fuldkommen udelukket, at disse Mennesker kan friste en blot nogenlunde taalelig Eksistens med den Aldersrente eller Invaliderente, der udbetales dem nu. Det er derfor vor Opfattelse, at det vil være yderst rimeligt, om man forhøjede disse Satser for Alders- og Invaliderenten med et Beløb, som vi har foreslaaet fastsat til 30 pCt. Naar man betænker, at den hittidige Aldersrentesats for enligstillede i Hovedstaden ligger omkring ved 70 Kr. og paa Landet omkring de halvt Hundrede Kroner om Maaneden, saa kan